

der stete en Uret imod vedkommende Brugere, naar man bragte § 2 i Loven af 19de Februar 1861 til Anvendelse paa denne Art Gods, idet jeg kun indrømmer, at der tilspies dem et Tab, som kan falde dem haardt og, om man vil, kan være ubilligt, saaledes maa jeg paa den anden Side ogsaa hævde Rigtigheden af det Udtryk, jeg brugte, naar jeg sagde, at de almindelige Fæstere, hvis Familier i Henshold til bemeldte Lovs § 2 sættes ud af Besiddelse af deres Gaarde, lide et Tab; thi dette troer jeg, Ingen kan nægte. Jeg tilspiede ikke, at det var en Uret, men et Tab, og dette Udtryk troer jeg ikke, at man med den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Mourier-Petersen) vil kunne finde urigtigt. Endnu maa jeg gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa, at naar han til Anbefaling for sit Forslag anførte, at det ikke angik Superficiaerbøndergods, men kun den Art Gods, her er omtalt, nemlig Fæstegaardsjorder, hvis Eiere ikke eie Bygningerne eller Grunden, hvorpaa Bygningerne ere opførte, eller Havepladsen, og meente, at de Fæstebønder, der her er Tale om, have en langt større Ret og en langt større Adkomst til Beskyttelse imod Anvendelse af § 2 i Loven af 19de Februar 1861 end Superficiaerbønderne, da er Forholdet efter min Anskuelse ganske omvendt. Mig forekommer det, at de egentlige Superficiaerbønder i langt højere Grad trænge til den Beskyttelse mod, at § 2 i den nævnte Lov uden videre kommer til Anvendelse paa dem, thi, medens de Fæstebønder, her er Tale om, dog i alt Fald kunne beholde deres Bygninger aldeles uskadede, selv om Jorden kom i en Andens Eie, vilde Superficiaerbønderne, hvis man kunde tænke sig Jorden og Grunden taget fra dem, kun have de blotte Materialier tilbage, hvilket vilde medføre en langt større Forringelse af deres Eiendom.

J. A. Hansen: Ja, hvad det sidst omtalte Punkt angaaer, da er min Betragtning den, at den, der eier Bygningerne, eier en mindre Værdi end den, der eier Bygningerne tilligemed Grunden og Havepladsen, og naar to saadanne Personer ruineres, saa taber den meest, der taber den største Værdi. Dette forekommer mig aldeles klart. Den, der rui-

neres, fordi han mister Bygningerne, som er det, han eier, liden ganske vist et Tab; men den, der ved at ruineres mister baade Grund og Bygning og Haveplads, taber naturligtvis meget Mere. Det kan forresten ikke falde mig ind, hverligere at debattere denne Sag med den ærede Indenrigsminister. Jeg hører nu, at han har hørt med disse Forhold at gjøre i mange Aar, og det er ogsaa vist, at i flere Aar er hele Administrationen ligeoverfor Landbolovgivningen gaaet i en forunderlig Retning og har i det Hele tilfidesat Hensynet til Fæstelovgivningen, som den fra gammel Tid har været. Den ærede Minister er altsaa saa indgroet i sin Betragtning, at det vilde være et meget forsængeligt Haab, at han skulde kunne bringes til at dele den modsatte Betragtning, om denne ogsaa gjøres gjældende af samtlige Thingets Medlemmer. Deri ligger ogsaa Svaret til den ærede Rigsdagsmand for Rjøhavs Amts 3die Valgkreds (Liese), naar han troede at kunne antyde, at det Svar, jeg fik paa min Interpellation, ikke var saa fuldt overveiet af den ærede Minister, at han ikke skulde kunne komme til en anden Mening. Det ærede Medlem har nu selv hørt, at han har taget fejl deri. Jeg troer iøvrigt, at der af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) er sagt saa Meget til Fordeel for at gaae videre med dette Forslag, at jeg hverken vil eller kan sige noget Yderligere dertil. Kun Et maa jeg endnu fremhæve, hvilket jeg glemte sidst, jeg havde Ordet; det angaaer den Yttring af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at der allerede maatte være passeret Noget i denne Sag, som paa en Maade bandt den ærede Indenrigsminister. Den ærede Minister har nu selv gjentaget, hvad han yttrede forleden Dag, at der ikke hidtil er foretaget i det Allermindste af Ministeriet med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det ligger altsaa aldeles frit for den ærede Minister, og han kan selvfølgelig have fuld Frihed til at overveie paany, forsaavidt en saadan Sag skulde komme til at foreligge, hvorledes han vil stille sig dertil. Videre skal jeg nu ikke sige. Da der fra forskjellige Sider er anført Alt, hvad der paa nogen Maade kan ansøres for mit Forslag, skal jeg blot an-